

24/05/2021

Τι σηματοδοτεί η αποχώρηση της Τουρκίας από τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης;

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

- Εκ του Γραφείου επί των Αιρέσεων και των Παραθρησκειών της Ιεράς Μητροπόλεως Πειραιώς

Ισχυρή αίσθηση προκάλεσε η πρόσφατη αποχώρηση της Τουρκίας από την «Συνθήκη της Κωνσταντινούπολης», μια διεθνή «Συνθήκη», η οποία αφορούσε την κατοχύρωση των δικαιωμάτων των γυναικών και την πρόληψη και καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας. Στις 20 Μαρτίου 2021 ο Τούρκος Πρόεδρος κ. Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, εξέδωσε διάταγμα, σύμφωνα με το οποίο αποσύρεται η Τουρκία από τη «Συνθήκη», προκαλώντας, όπως ήταν αναμενόμενο, την διεθνή κατακραυγή, σφοδρές διαμαρτυρίες και συλλαλητήρια από ομάδες υπέρ των δικαιωμάτων των γυναικών και σάλο στα ΜΜΕ, τόσο στο εσωτερικό της χώρας, όσο και στο εξωτερικό. Η διεθνής αυτή «Συνθήκη» είναι ένα πολύ σημαντικό κείμενο, το οποίο ψηφίστηκε στην Κωνσταντινούπολη το 2011, για να αντιμετωπίσει το οξύτατο αυτό πρόβλημα το οποίο μαστίζει πολλές χώρες του κόσμου και ιδιαίτερα την Τουρκία.

Σύμφωνα με δημοσιογραφική πηγή: «Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, υιοθετήθηκε από το Συμβούλιο της Ευρώπης το 2011, τέθηκε σε ισχύ το 2014 και υπογράφηκε από την Ε.Ε. το 2017....Σύμφωνα με έρευνα του Οργανισμού Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. για το 2014, μία στις τρεις γυναίκες έχει υποστεί σωματική βία, σεξουαλική βία, ή και τις δύο μορφές βίας από την ηλικία των 15 ετών και έπειτα. Το 55% των γυναικών έχουν βρεθεί αντιμέτωπες με μία ή περισσότερες μορφές σεξουαλικής παρενόχλησης, ενώ το 11% έχει υποστεί ψηφιακή παρενόχληση. Μία στις είκοσι έχει βιαστεί». (https://www.europarl.europa.eu/news/el/press-room/20191121IPR67113/_sumvasi-konstantinoupolis-ola-ta-krati-meli-na-tin-epikurosoun-amesa).

Αποκαλυπτικό είναι το δημοσίευμα στην ιστοσελίδα της εφημερίδας «Capitol»: **«Η συνθήκη θέτει ολοκληρωμένα πρότυπα για την προστασία των γυναικών από κάθε μορφή βίας. Η απόσυρση προκάλεσε εκτεταμένες διαμαρτυρίες από ομάδες υπέρ των δικαιωμάτων των γυναικών και μια αναταραχή στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, που επικρίνουν την απόφαση και φοβούνται ότι αυτή η κίνηση είναι προάγγελος δεινών για την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Τουρκία, μια χώρα με υψηλά ποσοστά βίας προς γυναίκες: Μόλις το 2020, δολοφονήθηκαν τουλάχιστον 300 γυναίκες. Μετά την οργή του κοινού για την απόσυρση, οι κυβερνητικοί εκπρόσωποι απάντησαν με στόμφο ότι τα δικαιώματα των γυναικών κατοχυρώνονται στην εθνική νομοθεσία και ότι δεν υπάρχει ανάγκη για διεθνείς νόμους. Ο υπεύθυνος επικοινωνίας του Ερντογάν, Φαχρετίν Αλτούν, υπερασπίστηκε την απόφαση με τον ισχυρισμό ότι η Συνέλευση “παραβιάστηκε από μια ομάδα ανθρώπων που προσπαθούσαν να παρουσιάσουν την ομοφυλοφιλία ως νόρμα” και ότι αυτό είναι ασυμβίβαστο με τις κοινωνικές και οικογενειακές αξίες της χώρας. Η Τουρκία ήταν το πρώτο κράτος που επικύρωσε τη Σύμβαση της**

» (<https://www.capital.gr/diethni/3535268/sunthiki-tis-konstantinoupolis-oi-treis-logoi-piso-apo-tin-apofasi-erntogan-gia-aposursi>).

Τι κρύβεται πίσω από την απόσυρση; Πολλοί αναλυτές σε όλο τον κόσμο προσπάθησαν να ερμηνεύσουν την πρωτοφανή αυτή απόφαση το Τούρκου Προέδρου, ως κάποιον πολιτικό ελιγμό, για την αντιμετώπιση των εσωτερικών προβλημάτων, τα οποία αντιμετωπίζει τελευταία. Όμως ελάχιστοι διέκριναν ότι η ενέργειά του αυτή αποτελεί μια ακόμα στροφή προς τον ριζοσπαστικό Ισλαμισμό, από τον οποίο εμφορείται ο ίδιος, εγκαταλείποντας το όραμα του «κοσμικού κράτους», το οποίο θεσμοθέτησε ο προκάτοχός του Μουσταφά Κεμάλ. Πρόκειται για μια ενέργεια, που εναρμονίζεται άριστα με την πρόσφατη απόφασή του να μετατρέψει την Αγία Σοφία σε τζαμί και αποκαλύπτει, ακόμη πιο ξεκάθαρα τώρα, την σταθερή προσήλωσή του στην υλοποίηση του οράματος, να αναστήσει την πάλαι ποτέ Οθωμανική Αυτοκρατορία, η οποία οφείλει να ευθυγραμμίζεται με τα διδάγματα του Κορανίου σε όλες τις πτυχές της κοινωνικής ζωής της χώρας. Σύμφωνα με την προοπτική αυτή κάθε νόμος και κάθε διεθνής σύμβαση που δεν συμφωνεί με το Κοράνιο, (όπως η «Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης»), πρέπει να καταργείται. Το «ξήλωμα» των δικαιωμάτων των γυναικών και η υποβάθμιση της ισότιμης θέσης των στη σύγχρονη κοινωνία αποτελεί ίσως το πιο τρανταχτό παράδειγμα πσιωγυρίσματος του τουρκικού κράτους στο πάλαι ποτέ οθωμανικό καθεστώς, στο οποίο ο υπέρτατος νόμος που ρυθμίζει όλες τις πτυχές της κοινωνικής, συζυγικής και οικογενειακής ζωής είναι το Κοράνιο και μόνο το Κοράνιο. Βέβαια τα μεγαλεπήβολα σχέδια του κ. Ερντογάν, αποτελούν, τουλάχιστον για την ώρα, ουτοπία.

Σε παλαιότερη ανακοίνωση του Γραφείου μας με τίτλο «Μπορούμε να δούμε το Ισλάμ με άλλο τρόπο», (17 Μαρτίου 2017), καταδείξαμε την τραγική θέση της γυναίκας στο Ισλάμ με βάση το Κοράνιο. Παραθέτουμε στη συνέχεια ένα απόσπασμα, για να φανεί, σε ποια σκληρή και φρικτή οπισθοδρόμηση οδηγεί το έθνος του ο Τούρκος Σουλτάνος: «Είναι γνωστό, τι διδάσκει το «ιερό» βιβλίο του Ισλάμ, το Κοράνιο, το οποίο θεωρείται από τους οπαδούς του αιώνιο και άναρχο, όπως και ο Αλλάχ, σχετικά με τη γυναίκα. Το Κοράνιο θεωρεί τη γυναικεία φύση κατώτερη, σε σχέση με τη φύση του άνδρα και ως εκ τούτου κτήμα του ανδρός, ο οποίος έχει την 'θεϊκή εντολή' να χρησιμοποιήσει ακόμη και βία σ' αυτήν. Για παράδειγμα στη Σούρα 'Αι Γυναίκες, 4:38' ορίζεται: 'Οι άνδρες είναι ανώτεροι των γυναικών ένεκα της ιδιότητος δι' ης ο Θεός ύψωσε τους μεν επί των δε, και διότι οι άνδρες προικίζουσι τας γυναίκας εκ του πλούτου αυτών... Ονειδίζετε εκείνας, ων την απείθειαν πτοείσθε. Θέλετε ορίσει εις αυτάς χωριστήν κοίτην, τύπτοντες αυτάς. Εάν όμως υπακούωσιν υμάς, έστε προς αυτάς ευμενείς'. Σε άλλο εδάφιο του Κορανίου, (Κοράνι 2:223), αναφέρεται: 'Οι γυναίκες σας είναι σαν ένα κομμάτι

καλλιεργημένης γης για σας. Έτσι πλησιάστε τη γη σας όποτε και όπως θέλετε», όπου κατοχυρώνεται «θεϊκά», η χωρίς όρια, ικανοποίηση των ανδρών από τις γυναίκες, ανεξάρτητα από τη θέληση εκείνων! Η υποτίμηση της γυναίκας φθάνει μέχρι την προσευχή, καθότι δεν επιτρέπεται σ' αυτές να προσεύχονται στα τζαμιά μαζί με τους άνδρες! Οι γυναίκες δεν είναι πάντα καλοδεχούμενες στα τζαμιά και υποχρεώνονται να προσεύχονται στα σπίτια τους, ή να συγκεντρώνονται σε λιγότερο άνετες τοποθεσίες. Όπως για παράδειγμα στο μεγάλο τζαμί του Παρισιού δεν επιτρέπουν στις γυναίκες να προσεύχονται στην κεντρική αίθουσα και τις στριμώχνουν στο υπόγειο.

Αυτή είναι η θέση της γυναίκας στο Ισλάμ. Απόλυτα κατώτερη από τον άνδρα, σε σημείο ώστε να μην μπορεί να προσευχηθεί μαζί του. Να μη μπορεί να εισέλθει σε τζαμί, αλλά να προσεύχεται ιδιωτικά στο σπίτι! Και όλα αυτά βεβαίως απορρέουν από τη «θεολογία» του Κορανίου και της «Ισλαμικής Παραδόσεως». Μια ματιά στις ισλαμικές χώρες, όπου κυριαρχεί το αυθεντικό Ισλάμ και εφαρμόζεται ο νόμος της «Σαρία», είναι αρκετή για να διαπιστώσει κανείς τη φρικτή πραγματικότητα, την οποία βιώνουν οι γυναίκες στις χώρες αυτές. Εκεί οι γυναίκες στερούνται και αυτών των ελαχίστων και στοιχειωδών δικαιωμάτων. Είναι κυριολεκτικά φυλακισμένες στις αποκρουστικές μπούργκες. Απαγορεύεται να κυκλοφορούν μόνες σε δημόσιους χώρους. Ιμάμηδες δίνουν οδηγίες, πώς να τις ξυλοκοπούν οι άνδρες. Κορίτσια δώδεκα ετών είναι αναγκασμένα να παντρεύονται ενήλικες, ακόμα και υπερήλικες άνδρες, (ξεκάθαρη παιδεραστία). Και το χειρότερο και πιο απάνθρωπο: να εφαρμόζεται η αποτρόπαια, ανατριχιαστική και εγκληματική κλειτοριδεκτομή στα μικρά κορίτσια, με αποτέλεσμα τον σωματικό και ψυχικό τους ευνουχισμό!

Σε τέλεια αντίθεση και ακριβώς στον αντίποδα βρίσκεται η θέση της γυναίκας στο χώρο της Εκκλησίας. Η γυναίκα για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας καταξιώνεται και από αντικείμενο ηδονής των ανδρών και ανδράποδο της κοινωνίας, ανυψώνεται, καθίσταται πρόσωπο και αναγνωρίζεται ως εικόνα του Θεού, ισότιμη με τον άνδρα, σύμφωνα με τη διδασκαλία του αποστόλου των εθνών «Ουκ ένι άρσεν και θήλυ», (Γαλ. 3,28). Ο ίδιος ο Κύριός μας την ανυψώνει και την τοποθετεί στη θέση που της αρμόζει, τόσο με την διδασκαλία Του, όσο και με την ίδια τη στάση και διαγωγή Του απέναντι στις γυναίκες της εποχής εκείνης. Στην επί του Όρους ομιλία Του, στη συνάφεια του λόγου του περί διαζυγίου, (Ματθ.5,31-32 και 19,2-12), έρχεται με την νέα Του νομοθεσία να αναβαθμίσει τη θέση της γυναίκας, εις ό,τι αφορά το θέμα του διαζυγίου και να την προστατεύσει από τις αυθαιρεσίες του ανδρός, ο οποίος σύμφωνα με την ιουδαϊκή νομοθεσία, είχε την πρωτοβουλία στο διαζύγιο.

Από τις ευαγγελικές διηγήσεις διαπιστώνουμε, ότι πολύ συχνά συμπεριφέρεται απέναντι στις γυναίκες με ένα πρωτοποριακό, θα λέγαμε «επαναστατικό», τρόπο, ασυνήθιστο για τους ραβίνους της εποχής του, που εκπλήσσει ακόμη και τους μαθητές του. Δημιουργεί ευρύτερο κύκλο μαθητριών, που τον ακολουθούσαν στις περιοδείες Του και τον διακονούσαν από τα υπάρχοντά τους, (Λουκ. 8,3), μεταξύ των οποίων εξέχουσα θέση κατείχε η Θεοτόκος. Κύκλος μαθητριών γυναικών κοντά σ' έναν ραβίνο ήταν κάτι το εκπληκτικό και αδιανόητο για τους Ιουδαίους της εποχής εκείνης. Επίσης την ημέρα της Πεντηκοστής είναι παρόντες στο υπερώο όχι μόνο άνδρες, αλλά και γυναίκες, με πρώτη βεβαίως την Θεοτόκο. Μ' ένα τρόπο ισότιμο, άνδρες και γυναίκες λαμβάνουν το Πνεύμα το άγιο την ημέρα αυτή. Καταδέχεται να πλησιάσει και ανοίξει συζήτηση με μια πόρνη γυναίκα, την Σαμαρείτιδα, και να της αποκαλύψει την μεσσιανική του ιδιότητα, αλλά και θεολογικές αλήθειες, που δεν είχε αποκαλύψει μέχρι τότε ούτε στους μαθητές του. Θεραπεύει την αιμορροούσα γυναίκα, που εθεωρείτο ακάθαρτη σύμφωνα με τον Μωσαϊκό Νόμο και ήταν απωθημένη στο περιθώριο της κοινωνικής και λατρευτικής ζωής των Ιουδαίων. Ο Χριστός όχι μόνο δεν την αποστρέφεται, αλλά και προβάλλει και εγκωμιάζει την πίστη της. Στο περιστατικό του θαύματος της θυγατρός της Χαναναίας ο Κύριος, υπεβαίνοντας τον Μωσαϊκό Νόμο, εγκαινιάζει το άνοιγμά Του στον γυναικείο εθνικό κόσμο. Στην νέα εν Χριστώ κοινωνία, την Εκκλησία, την οποία πρόκειται σε λίγο να ιδρύσει, δεν θα παίζουν κανένα ρόλο η εθνική καταγωγή, ή το φύλο, αλλά η πίστη και η ταπείνωση. Ιδιαίτερη σημασία έχει η φιλόανθρωπη στάση του Κυρίου μας απέναντι σε γυναίκες, που έπεσαν σε σαρκικά αμαρτήματα, όπως στην περίπτωση της μοιχαλίδος, που συνελήφθη επ' αυτοφόρω να αμαρτάνει. Αποτρέπει τον παρ' ολίγο λιθοβολισμό της με την αποστομωτική του απάντηση: «Ο αναμάρτητος υμών πρώτος βαλέτω λίθον επ' αυτήν», (Ιω. 8.7). Με τη στάση του αυτή καταδικάζει απερίφραστα και ξεκάθαρα κάθε μορφή βίας κατά των γυναικών.

Ο απόστολος Παύλος στις Επιστολές του ξεκαθαρίζει το θέμα των σεξουαλικών σχέσεων ανδρός και γυναικός. Στην Α΄ προς Κορινθίους, (6,9,13,15,18 και 7,2) καταδικάζει απερίφραστα, ως «πορνεία», ή «μοιχεία», ή «ακαθαρσία», κάθε μορφή σεξουαλικής σχέσεως εκτός του γάμου. Στο 7ο κεφάλαιο της ίδιας επιστολής έρχεται να ρυθμίσει τις συζυγικές σχέσεις των συζύγων μ' ένα τρόπο ισότιμο και άγνωστο για τα δεδομένα τόσο του ειδωλολατρικού κόσμου, όσο και του ιουδαϊκού της εποχής εκείνης: «Η γυνή του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ' ο ανήρ· ομοίως δε και ο ανήρ του ιδίου σώματος ουκ εξουσιάζει, αλλ' η γυνή. μη αποστερείτε αλλήλους, ει μη τι αν εκ συμφώνου προς καιρόν, ίνα σχολάζητε τη νηστεία και τη προσευχή», (4,5). Ισοτιμία πλήρης: Ούτε ο άνδρας εξουσιάζει το σώμα του, ούτε η γυναίκα το δικό της!!!

Από όλα όσα παρά πάνω παραθέσαμε, μπορεί ο κάθε καλοπροαίρετος άνθρωπος πολύ εύκολα να διακρίνει, **ποια χρώδης διαφορά υπάρχει μεταξύ του Ευαγγελίου και του Κορανίου, μεταξύ της Ορθοδοξίας και του Ισλάμ, εις ό,τι αφορά τη θέση των γυναικών στην κοινωνία, τα δικαιώματά τους και την άσκηση βίας εναντίον αυτών. Το δυστύχημα είναι ότι η σημερινή αποστατημένη Ευρώπη, άρχοντες και λαός, εθελotuφλούν και δεν θέλουν να δουν αυτή την πραγματικότητα. Ούτε θέλουν να λάβουν δραστικά μέτρα κατά της εισβολής του Ισλάμ στην Ευρώπη. Και ναι μεν δέχονται να κατοχυρώσουν με νόμους και Συνθήκες την ισότητα ανδρών και γυναικών και να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους, δεν θέλουν όμως να απαρνηθούν τον υλιστικό και ευδαιμονιστικό τρόπο ζωής και την χωρίς ηθικές δεσμεύσεις απόλαυση των ηδονών, που υποδεικνύει το Ευαγγέλιο, ενώ αντίθετα επιτρέπει το Κοράνιο.**